

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo

Galeottus <Martius>

Basileae, 1517

Lien

urn:nbn:de:hbz:466:1-31834

Dentesq; sabellicus exacuit sus.

Et Horatius primo Carminum,

Namq; me sylua lupus in Sabina.

Dum meam canto Lalagem & ultra

Terminus curis uagor expeditus

Quale portentum necq; militaris,

Daunia in latis alit Aesculetis,

Nec iubæ tellus generat leonum

Fugit inertem,

Arida nutrit,

Pro quodā miraculo posuit. Sed diu uagati sumus, ad rem

igitur nostrā redeundum est. A bīle biliosus deriuatur. Con-

nēlius Celsus, aut liuidum, aut biliosum, idem, sputum etiā

bilosum aut purulentum. Idem in quarto, Si utrilibet aetas

est, accidit periculo uomitus biliosus, mali odoris, aut ua-

tius, aut niger.

Biliosus.

Lien.
Splen.

Lienis
magnitu-
do causa
risus in/
teperatis.

Lienis
exilitas
causa, cur
quidā nō
rideant.

IEN latine, græce autem splen, est in parte sinistra iecori oppositus, non transuerso septo ut iecur. Sed intestino innexus est crassitudinis longitudinisq; modicæ sine fibris, a concavo stomachum assequitur. a gibbo uero dorso alligatur. Dicit etiam Qd antiquis hic lienis trium syllabarū in nominatio, Cornelius tertio. Si iecur aut lienis est affectus. Huius autem magnitudine intemperantiam risus fieri affirmant physici, & Persius non inficiatur cum dicit,

Sed sum petulanti splene cachinno.

Sic ecōtrario qui liene carent, aut breuissimo utuntur liene causa, cur rident nunq;. quamobrem Crassum Crassi qui apud Par-

thos perijt auum, risisse nunq; ferunt. & ob hoc Agelastum cognominatu-

cognominatum. Lien ita plerūq; intumescit, ut cingere hominem uideatur. & humore pariter subcutaneo & foedo anhelitu afficere. Plautus in Curculione. Nam quasi zona lie ne cinctus ambulo. geminos in uentre habere uideor filios. nihil metuo, nisi medius disrumpar miser. A liene Lienosus fus, qui morbo lienis laborat, certa deriuatione formatur. Plinius septimo, De Pyrrho cuius pedis pollex lienosis medebatur, Hoc a latino. Et a splene quod græcum diximus, qui eodem morbo uexatur, spleneticus fit. Plinius uigesimali, folia decocta spleneticis in cibo data. Spleneticis sinitrum latus dolet. intumescit enim splen, & stomachum nō sine dolore humectat. Liene uulneribus exempto animalia uiuere, & eundem in dorso impedimento esse affirmat, Plinius. Vnde ioco dictum uidetur illud Plauti in Curculione, cum lenoni dicenti, Lien disruptus est, respondit Palinurus seruus. Ambula id lieni optimum est. Septem sunt intra hominem, quæ a Græcis nigra membra vocantur, ut ait Ma crobius. Et lingua, corde, pulmone, iecore, liene, enumeratis, deniq; & renes duo referuntur. de quibus ordo exposcit, ut aliquid dicamus.

RENES.

RENES dicti sunt teste Varrone, quia in eis sunt Renes, rivi humoris obscœni. Ab ipsis enim ad medulam spinæ, quam semē viri dicunt, sunt viæ, per quas humor obscœnis, id est, semen ad colem usq; delabitur. Et sunt duo, qui lumbis sub imis coxis adhærent, ut uerbo Cornelij utar. Situs eorum & forma patet, nam in unoquoq; animante in adipे immerguntur, ab ea parte

